

3. ZUŠkoviny

číslo

X. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř
vychází 2. listopadu 2015 s návodem, jak a proč třídit po sobě odpadky

Úvodník

Pozoruji blikající kurzor a dělám to už přibližně padesát minut. Stalo se mi to poprvé, doufám, že naposledy, ale já prostě nevím, co napsat. Když zavřu oči a snažím se doopravdy něco vymyslet, vidím úžasné věci. Bohužel se žádná z nich nehodí pro úvodník, nedá se slovy jen tak popsat a vlastně by asi nikoho ani příliš nezajímaly. Ale protože já jsem taková dobrá víla a chci Vám zprostředkovávat hezké věci, doporučuji Vám a zároveň Vás prosím, abyste si zavřeli oči a...viděli jen Vaše úžasné věci:

Vaše lehce provokující a inspirující Ga

Recept na listopad

Začátek každého měsíce je vhodný pro cokoli nového, proč právě listopad by neměl být akorát pro nový způsob Vašeho chování k Naší planetě, přírodě, lidem...Je to docela jednoduché, začněte třídit po sobě Váš odpad! Vyjde Vám to celkem nastejno, bez větší vynaložené námahy: držíte-li v ruce kelímek od jogurtu s utrženým hliníkovým víčkem, jen opláchněte a místo do koše, vhoďte: víčko do červeného kontejneru, kelímek do žlutého, lžičku si pěkně umyjte a vraťte do šuplíku. Pokud nemáte poblíž kontejner, zařídte si na to pytel nebo tašku a vezměte s sebou, až budete mít cestu kolem sběrného místa. A pro toho, kdo se ptá: „Proč bych to měl, sakra, dělat?“ se nabízí nejjednodušší odpověď: protože jsme chytří... a lidé...čtete v rubrice: Představujeme...

Inzerát

Kdybyste při Vašem předvánočním úklidu a povánoční výměně nového nářadí a nádobí za nové chtěli cokoli funkčního i nefunkčního vyhodit a nevěděli: „Kam sním?“, nabízím další odpověď:

Do dramaťáku! V označených krabicích, taškách, pytlích můžete vše zanechat před učebnou LDO nebo ve sborovně nebo v kanceláři s vědomím, že **všechno může být loutka!** Slibujeme, že Vaše staré věci umělecky zrecyklujeme a pokud se podepíšete, veřejně Vám poděkujeme! Děkujeme! Jé

Z notesu pana ředitele

Ani protivná rýma mi nesebrala radost z krás podzimu. Rozjasněnou paletu malíčky přírody jsem už viděl mockrát, ale pokaždé mě překvapí. Kromě nádhery v přírodě se i kolem naší zušky událo spoustu pěkného. Výtvarný obor má velkou výstavu v městském muzeu, dramataři se opět skvěle předvedli v Praze na DAMU v divadle Disk s představením „O šmolíčkoví“ souboru Malé dvě, klarinetový kvartet vystoupil s grácií na celostátní soutěži v daleké Vidnavě. Jako každý rok na podzim sklízíme úrodu na prvních celoškolských koncertech. Letošní koncert a představení v krásně vyzdobené škole od žáků výtvarného oboru s tradičním názvem Naše úrodučka byl také nad jiné příjemným zážitkem. Nás se naštěstí přemíra letního sucha vůbec nedotkla, protože sklizeň byla parádní. A ještě jeden „úrodný“ koncert nás čeká. Tentokrát netradičně v prostorách jaroměřského muzea, ve kterém je nainstalovaná výstava prací žáků výtvarného oboru. Prostředí muzea je inspirující a tak neváhejte a na koncert 4. listopadu určitě přijďte. Další tradiční podzimní akcí bývá jazzový minifestival Jazzoměř. Letošní ročník je jubilejní, desátý a hosté budou opravdovou lahůdkou. Na koncertě uslyšíte náš Big Band hraběte Šporka a potom Milan Svoboda Quartet, band se světovým renomé. Věřím, že to bude naprosto neopakovatelný zážitek, proto neváhejte dorazit 7. listopadu v 19:30 do městského divadla na skvělou muziku. A konečně svým koncertem vzdá hold patronce všech muzikantů svatě Cecilii unikátní více jak třicetičlenný orchestr zobcových fléten na koncertech 20. listopadu v Kuksu a 21. listopadu v České Skalici. Jde o spojení zobcovkářů z naší školy, ze ZUŠ v Novém Městě nad Metují a ze ZUŠ Hostinné. Tak to bude stát za to! Užívejte si nádherný podzim a ať se vám rýma vyhýbá. Váš Vlastimil Kovář

Bylo – Nebylo

Výstava výtvarného oboru 8.10. - 8. 11. 2015 v Městském muzeu v Jaroměři

8. října 2015 žáci výtvarného oboru uspořádali vernisáž výstavy. Čtvrteční deštivé odpoledne přilákalo do jaroměřského muzea davy diváků, rodičů a přátel nejen našeho oboru. Slavnostní atmosféru zpříjemnil vystoupením klarinetový kvartet žáků hudebního oboru pod vedením paní učitelky Nikolky Hájkové. Po úvodních slovech pana ředitele byla vernisáž prohlášena za zahájenou. Výstava mapuje práci všech věkových kategorií během uplynulého školního roku a předcházela jí malá ochutnávka 3. června v ateliéru výtvarníků v ZUŠ. Kresby, malby, grafiky měly různorodá témata a odhalují široký pohled na svět mladých výtvarníků. Prohlídku výtvarných děl osvěžilo vynikající občerstvení, které připravili buď sami, anebo se svými maminkami starší žáci a žákyně. Kdo ví, možná se za čas sejdem na profesionální výstavě některých z nich. Radka Ulichová

Slovinské dny v Jaroměři 2015

Devítiletá tradice Slovinských dnů v Jaroměři nám i letos přinesla nad jiné příjemnou atmosféru souznění s lidmi, kteří nám jsou velmi blízcí. Za dobu konání Slovinských dnů, jsme měli v Jaroměři možnost seznámit se slovinským uměním různých oborů a především s uměním vycházejícím z lidové tradice, která je ve Slovinsku neobyčejně pevná i v dnešní době, protože je Slovinci pravdivě „prožívaná“ a neoddělitelně spjatá s každodenním životem. Vřelost přijetí a velikost srdce Slovinců jsme mohli zakusit na obdobných návštěvách našich souborů ve Slovinsku. V letošním roce jsme měli možnost otevřít výstavu fotografií slovinské fotografky a organizátorky česko-slovinských setkání Darji Grdiny, která přibližuje krásy Slovinska a Česka. Během slavnostního večera v jedinečném sále jaroměřského muzea vystoupil slovinský varhaník a klavírista Roman Grdina z Celje, dále mladý slovinský písničkář Vid Polončič Rugarčič z Lublaně a lidový soubor, který s energií Slovincům vlastní představil několik tradičních písní. V druhé polovině večera vystoupil jaroměřský sbor Jaromír s repertoárem tvořeným výhradně českými, moravskými a slovenskými písněmi v úpravách českých autorů. Večer příjemně doplnila ochutnávka slovinského vína a jídla. Další vystoupení se konalo v sále ZUŠ F. A. Šporka, kde se představil loutkářský soubor Smolíčky s netradičním a vtipným zpracováním pohádky Rdeča kapica – Červená karkulka v režii Jiřího Polehni a v druhé polovině se pak představil soubor Malé dvě ze ZUŠ s vynikajícím zpracováním pohádky O šmolíčkoví. Neobyčejným překvapením byla velmi hojná účast diváků na obou veřejných setkáních. V pátek a v sobotu jsme společně se slovinskou výpravou navštívili město Jaroměř, hospital Kuks, města Hradec Králové a Třebechovice pod Orebem. Poděkování za podporu, pomoc a realizaci Slovinských dnů v Jaroměři patří Městu Jaroměř, Muzeu v Jaroměři, Družstvu za medkulturno sodelovanje GALLUS ze Slovinska a všem lidem dobré vůle, kterým na vzájemném setkávání záleží. Vlastimil Kovář

Slovinské dny – slavnostní páteční večer v Městském muzeu v Jaroměři a pohádka Rdeča kapica v ZUŠ

V rámci Slovinských dnů v Jaroměři, jsme se šmolíčkem vystoupili v sále naší ZUŠky. Všechno probíhalo v pořádku, Jarka to stihla z Prahy docela včas, nachystali jsme se a věci taky...a šli se kouknout na úžasnou pohádku, kterou divákům zahrála Darja a její kamarádka ze Slovinska. Poté jsme přišli na řadu my. Hrál se nám skvěle a diváci se bavili. Při scéně, kde šmolíček spadne na stůl s ořesem mozku a je tma, abychom mohli přestavět scénu-tj. přikrýt dvířka a strčit šmolíčka do klece, jsme zjistili, že jsme si nechali klec v učebně dramataku. Vůbec jsem netušila, co budu dělat, naštěstí Martina napadlo obmotat šmolíčka do „liján“ pověšených na paravanu ve funkci lesní zeleně. Diváci to brali asi jako novinku, kterých míváme v každém představení i víc, jenže po skončení našeho představení, došla Jarka pro klec a řekla divákům, že je o nic neochudíme a zahrajeme ten obraz ještě jednou, se šmolíčkem v kleci. Od pana ředitele jsme dostali květinu a čokoládu a pozval nás na společnou večeři se Slovinci. Tímto bych chtěla panu řediteli poděkovat za večeři. Byla skvělá!

K-Ája

Jak jsme byli hrát na DAMU šmolíčka

Do Prahy si nás pozvali studenti Katedry výchovné dramatiky z DAMU na jejich přehlídku DVD (Děti-Výchova-Divadlo). My Malé dvě, letos tři a ne malé, jsme tam hráli inscenaci O šmolíčkovi. Sraz byl 11. října brzo ráno. Jeli jsme objednaným mikrobusem a velmi jsme si hlídali, jestli máme všechno, co potřebujeme. Po dlouhé cestě, kdy jsme řešili scénografii nových inscenací a scénář a chemickou tabulku prvků, a krátkém bloudění jsme dorazili do cíle, do divadla Disk v Karlově ulici. Ten den jsme hráli první, a tak jsme jen obhlédli jeviště a připravili scénu a utíkali do šatny se převléct a rozhybat. Představení se nám podle ohlasů diváků povedlo. Tak jsme si mohli užívat dalších představení a procházet prostory divadla Disk. Měli jsme dokonce hodinu volna na oběd, kterou jsme využili a běželi se podívat na Staroměstské náměstí. Tam to vypadalo...jako na „Staromáku“: spousta lidí, různá vystoupení a ceny větší, než moje měsíční kapesné. Následovalo krásné představení ze ZUŠ Na Popelce „Jola“ o životním příběhu malého kluka z Tibetu, který v něm také hrál a blok

recitátorů. A pak jsme si už jen prošli DAMU podle šipek a svými momentálními nápady obohatili divácké názvy situací u instalací různě rozestavěných bot. Kolem třetí jsme měli naloženo a mohli vyrazit domů.

PS: O týden později přišla Jarce SMSka od Pepy, našeho průvodce v Disku. Psal, že šel zrovna náhodou kolem kontejnerů v průjezdu v Řetězové ulici, když se zrovna vyvážely...a že tam uviděl vrátka podobná těm našim...jestli nám náhodou nechybí! Teprve teď jsme zjistili, že jsme je tam zapomněli! Takže tisíceré díky Pepo a tisíceré díky Jarko, protože Ty pro ně do Prahy jedeš.

BobuLe

Celostátní interpretační soutěž Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus

Klarinetové kvarteto (Magdaléna Paclíková, Hana Hrušková, Barbora Tichá – klarinety a Antonín Ott – basklarinet) se ve čtvrtek 15. října 2015 zúčastnilo již poněkolkáté celostátní interpretační soutěže - Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus. V soutěži, kde mezi sebou „soupeří“ všechny dechové nástroje, vybojovali žáci zaslouženě krásné 3. místo. Porota byla pestře složená z pedagogů Konzervatoří a Vysokých škol - byli v ní zástupci různých dechových, smyčcových a strunných nástrojů a rozhodování neměli jednoduché vzhledem k tomu, že každý nástroj má svou vlastní specifikou.

Kvarteto od září obcházely různé nemoci a úrazy, takže poslední fáze přípravy na soutěž byla poměrně komplikovaná. Přesto žáci podali dobrý výkon a bojovali až do posledního tónu. Za to jim děkuji a přeju jim hodně zdraví a sil, které budou opravdu potřebovat při přípravě na soutěž ZUŠ, která je v tomto roce ještě čeká.

Nikola Hájková

Letos jsme stejně jako předloni vyrazili na 22. ročník Dittersovy soutěže do Vidnavy. Podobně jako ostatní jsem vstávala okolo čtvrté hodiny, to byla naštěstí nejhorší věc z celého dne. Po zkušenostech z minulé cesty jsme se poučili a vyzbrojili se dekami a hromadou jídla. Přestože cesta byla pohodová, povídali jsme si a smáli se, byla jsem nakonec ráda, když jsme se skoro po čtyřhodinové jízdě vysoukali z dodávky. Po příjezdu jsme měli asi hodinu na rozehrání a následně byl čas na losování pořadí naší kategorie. Tímto úkolem jsme pověřili jediného mužského zástupce naší výpravy (samozřejmě kromě pana řidiče), který nám vybral krásné předposlední místo v pořadí. Tím pádem jsme měli relativně čas, tak jsme se naladili a pak si povídali o různých věcech s cílem hlavně nemyslet na to, co bude za chvíli. A pak jsme přišli na řadu a naštěstí z nás většina trémy spadla hned po úvodu. Když jsme měli úspěšně odehráno, vydali jsme se do restaurace na chutné jídlo. Skvěle jsme se pobavili a konečně se uvolnili. Když přišel čas na vyhlášení výsledků, přesunuli jsme se zpět do koncertního sálu a čekali na vyhlášení pořadí naší kategorie. Umístili jsme se na dobrém třetím místě. Cesta zpět byla poněkud ospalejší, ale kupodivu i pocitově kratší, a všichni se divili, když jsme najednou poznali, že už jsme v Jaroměři. Celkově byl celý den super a všichni doufáme, že se zúčastníme i příští rok.

(h)RUŠ

Co sklízí ZUŠka na podzim?

Jablka, hrušky, kukuřici, dýně a jeřabiny? Ne, ZUŠka sklízí mladé umělce a umělkyně. A spousta z těch nejmladších se nám předvedla na letos úplně prvním koncertě. Tím koncertem byla, již tradiční, Naše úrodučka. Viděli a slyšeli jsme nejen mladé houslisty, flétnisty, kytaristy, klavíristy ale i zpěváky a herce. Všem dětem se dařilo a všichni jsme si program moc a moc užili. Tímto Vás srdečně zveme na podzimní pokračování. Žáci ZUŠ starší deseti let si dovoluují Vám zpříjemnit jeden z listopadových večerů na koncertě Naše úroda. Konkrétně to bude ve středu 4. listopadu v 18 hodin, tentokrát v Městském muzeu v Jaroměři. Já tam budu taky a už se na Vás moc těším

Bapu

Ivana Kubíčková a Rozárka Brzková

Představujeme...možnost něco změnit

Ahoj. Mám takový velký úkol: mám některým žákům, rodičům i učitelům pomoci s rozhodnutím, jestli třídít odpad nebo ne. Když třídíte, pomáháte tím přírodě, která si s dnešními odpadky nedokáže z větší části poradit, a významně tím ušetříte její další zdroje. Pokud po sobě roztřídíte odpadky, pomáháte tím je využít k dalšímu použití. Pokud vytrídíte plast, je šance, že z něj bude nový kryt vašeho budoucího telefonu nebo jenom petlahev k vypití. Pokud vytrídíte papír, může se změnit v kartonovou krabici Vašeho nového počítače nebo taky v krabičku na vejce, v jiném případě noviny či toaletní papír. Ušetříte tak několik stromů. Pokud vytrídíte sklo, přetaví se pravděpodobně ve skleněnou lahev, doufejme, že vrátou, anebo prostě v nové sklo. O kovech snad ani psát nemusím. Jen, pozor na hliníkové folie (Termixy, jogurty, tvarohy, plechovky...), to vše se na skládce rozkládá hodně dlouho! Moc se přimlouvám za vybité baterie, zářivky a výbojky! Je to nebezpečný odpad, který patří do speciálního koše buď v prodejně elektra, nebo v jiném obchodě anebo prostě si to doma shromážďujte a vezměte do sběrného dvora. Uznávám, že to dá sice víc práce, ale stojí to za ten pocit, věřte mi!

Minulé století je pověstné černými skládkami v lesích. O třídění odpadu tady nikdo neměl ani páru, vozit do lesa hromady harampádí bylo celkem běžné. Ale dnes? Proč dnes? Ano, lidé do lesa odpadky nevozí...dnes je vyhazují rovnou z auta do příkopů silnic. V příkopech to hýří barvami: modrá, žlutá, červená, podle barvy igelitových pytlů...
Děkuji vám všem, kteří třídíte. Ti druzí by se měli nad sebou zamyslet. Maro

Třídění odpadu je sběr jednotlivých druhů odpadů (papír, sklo, plasty, bioodpad...) odděleně od ostatních. Tím se tedy rozumí správně roztříděný komunální odpad podle své materiální podstaty, který lze posléze opětovně recyklovat a znovu začlenit do výroby. Sběr odpadu probíhá ve speciálních kontejnerech řádně označených konkrétní sběrnou surovinou. Odpad se třídí, aby ho bylo možno recyklovat a tím se šetřilo přírodními zdroji, třídění odpadu má proto hlavně velký ekologický význam.
(zdroj: Wikipedie)

Jak dlouho se rozkládají odpady v přírodě?

Slupky zeleniny či ovoce se rozkládají za vhodných podmínek v řádu měsíců, dřevo se může rozkládat roky, plasty desítky až stovky let. Lidstvo umí produkovat odpady, které se rozloží v krátké době, ale i odpady, které přetrvávají celé lidské generace. U některých druhů odpadů (plasty, sklo, kovy, radioaktivní odpad...) doba rozkladu dalece přesahuje časový prostor, ve kterém žijeme své životy. Když vyhodíte do lesa starou televizi, tak kromě toho, že se z ní budou uvolňovat nebezpečné a toxické látky, bude obrazovka „strašit“ v lese tak dlouho, než ji zasype jehličí. Jak dlouho tam bude, nedokáže nikdo říci. Je mnohem lepší odpady likvidovat tak, abychom z nich měli ještě nějaký užitek. **Rozumné ale je novým odpadům předcházet a neprodukovat je zbytečně!**
(zdroj: Ekolist.cz)

Anketa na chodbách naší školy: Třídíte odpad a proč?

Ano...ano...ano...jo...snažím se...protože to je dobrý pro přírodu. Ano třídíme odpad, já si myslím, že je to správné...protože to pomáhá přírodě. **Ne...nemám na to čas!** Ano, snažím se, když mi mamka dá lahve, donesu je do kontejneru...je to zdravé a pomáhá to přírodě. Třídím...protože to pomáhá životnímu prostředí. Ano...protože třídí rodiče a jsem ekolog a protože to životní prostředí potřebuje ...Třídím, šetřím tím přírodu a řadíme se ke státům západní Evropy, jak máme tu strašnou potřebu se jim vyrovnat. Když jsem tam před dvaceti lety studoval, tak jsem koukal, jak se tam třídí, zatímco my jsme to tady házeli do jednoho odpadáku a styděl jsem se. Třídíme celá rodina.

Proč myslíš, že lidé odpad netřídí? Protože se jim nechce... jsou líní... nebaví je myslet... je jim to jedno...je to jednodušší, je jednodušší to hodit do jednoho koše...

Smutný detail ze školní popelnice na komunální odpad,

polepšete se!

Sběrný dvůr v Jaroměři provozují Technické služby města

otevírací doba v PO, ST, PÁ (březen – listopad): 8:00-18:00, v zimě PO 8:00-17:00, ST, PÁ 8:00- 16:00
po celý rok v sobotu 8:00-12:00!

Přišla jsem... Kateřina Jirková...podruhé

Pamatuješ si, kdy jsi poprvé přišla do naší základní umělecké školy? Od malička, od přípravy. **Hned jsi hrála na klavír?** Hned jsem hrála na klavír. **A chtělas?** Nejdřív s donucením rodičů, ale potom jsem začala chtít. **A kdy se to stalo?** No, když jsem se to naučila a začalo mi to jít. To je individuální...ve třetím ročníku? Když už se naučí člověk noty a může si zahrát něco svého, co si sám vybere, tak je to pak přece jen něco jiného.

Měla jsi „hrací“ krizi? No, měla a velkou. Několikrát jsem s tím chtěla seknout! Nedávno jsem si projížděla staré žákovské knížky a bylo to v šesté třídě, to jsem měla pořád červené stránky a rozzuřené smajlíky a minus, které pokračovalo přes stránku až na tu další...**Jak se to změnilo?** To si ani nepamatuju, asi to období odeznělo, hormony se hodily do pohody...začala jsem zase hrát a začaly jsme s paní učitelkou jezdit na konzervatoř na konzultace. **A kdy ses rozhodla studovat na konzervatoři?** No, to já nevím, s tím přišla asi paní učitelka. Já neměla žádné plány, asi bych šla na gympl. Letos jsem v šestém ročníku a absolvuju. **Kam míříš potom?**

Do Prahy na hudební management na AMU, tento obor se otvírá každý druhý rok, tak až za rok a kdyby to pak nedopadlo, tak to zkusím ještě na JAMU v Brně. Do té doby jazykovku, jazyk je v té profesi hodně důležitý. Jde o organizaci koncertů a hudebních festivalů, je to manažerská práce třeba ve filharmoních, mít přehled a tak.

Byl to velký rozdíl ve srovnání konzervatoř a ZUŠka? No, byl. Byla jsem na internátě, v sedm ráno ve škole ve frontě na vrátnici, aby se mohlo cvičit. Kdo přišel pozdě, už se nedostal ke klavíru. Bylo to hodně náročné.

při vyučování s Lucií Šárovou a Janem Stejskal

Ty se vlastně vracíš a přicházíš podruhé, učíš první rok? No, ano...před tím jsem jen trochu suplovala, když bylo potřeba. Na začátku roku to bylo těžké, ale už jsem se do toho dostala, představovala jsem si to horší, je to ale fajn. V pátáku a šestáku máme pedagogiku, didaktiku...tak jsem vybavená...

Nezbývá než ti popřát, aby na kulturu byly pořád peníze, a kdyby ne, tak aby ses je naučila sehnat. Jé

...viděli jsme...

Malé dvě na DVD festivalu na DAMU
(Lenka Jechová, Martin Karban, Karolína Novotná)

...zvítězili jsme!

Hana Hrušková, Barbora Tichá, Magdaléna Paclíková a Antonín Ott ve Vidnavě, kde jejich klarinetové kvarteto získalo ve své kategorii 3. místo v celostátní interpretační soutěži Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus. Gratulujeme!

V ý t v a r n é s t ř í p k y

„Umělec musí milovat život a ukazovat nám, že je krásný. Bez něho bychom o tom pochybovali.“
(Anatole France, francouzský básník a prozaik)

Víte, že ... Tetování (tajenka říjnové křížovky) je vlastně obrázek, který je nakreslený do kůže člověka a i když je to dnes hlavně módní doplněk, existují skupiny lidí, pro které měl a má daleko větší význam? Přímo magickou moc, i když při jeho výrobě ukáplu asi hodně slz. Niti namočenou do směsi ze sazí a moči nebo oleje si zkušené Eskymačky tetovali kůži pod bradou (tečkami a čárkami). Černě obarvená nit zanechala pod kůží barvu a tetování, viditelnější u žen než u mužů, bylo na světě. Indiánské tetování (totemy a podobizny bohů) zase nemohl mít nikdo jiný než náčelník, lékař - medicinman, nebo nejlepší válečník. Používali především modrou, černou a červenou barvu na hrudník a ruce. V Japonsku se členové nejstarší zločinecké organizace, Jakuzu, zdobili skoro od hlavy až k patě, ruce po zápěstí a nohy po kotníky (draky a květy, horskou krajinou, vířícím mořem), což byl důkaz oddanosti k organizaci a především odolnosti proti bolesti. Maorové si nechávali na obličeji tetovat různě zatočené spirály, a čím starší válečník, tím složitější vzor. Moko, jak se tady tetování říká, si novozélandští bojovníci nechávali dělat kamínkem, trnem nebo ostrou škeblí a do řezných ran se vtírala černá špína. Se zděšenými protivníky pak asi už nebyla žádná práce. A staří námořníci? Ti jako první převzali umění tetování od různých domorodců na svých cestách a přivezli ho do Evropy. Znaky a symboly na pažích, hrudnících nebo zádech prozrazovaly, kolik mil už na moři upluli, zda překročili rovník, anebo je měla vytáhnout z bryndy. Podobná tetování si dodnes nechávají dělat i vojáci na letadlových lodích.

Zajímavosti měsíce listopadu ... Narodili se **Mikoláš Aleš**, **Karel Jaromír Erben**, **Miroslav Horníček** (herec, spisovatel, dramatik, režisér a výtvarník). Zemřeli **Karel IV.** a **Jan Amos Komenský**, **Karel Hynek Mácha**, **Henri Matisse** (francouzský malíř, grafik a sochař). V listopadu 1793 otevřela francouzská vláda pařížský **Louvre** veřejnosti jako muzeum a o mnoho let později začala výroba vozů značky **Trabant** v bývalém východním Německu.

Udělte si s námi ... „l i n o r y t = rytí rydly do rubu linoleové destičky“.

Pomůcky: kousek linolea, tužka, papír, nůžky, kopírovací papír ze starého psacího stroje, motiv - třeba tetování, rydla, tiskařskou barvu, lis.

1. Vybereme si motiv. Naši výtvarníci si nakreslili tužkou rybky z korálových útesů a vystřihli si kus linolea.
2. Na něj si kresbu přes tmavě modrý kopírovací papír překreslíme a rydlem vyrýváme co nehlouběji kresbu do měkké destičky. Mělké vrypy nejsou žádoucí (při tisknutí do nich barva vteče).
3. Po vyrytí si na destičku nanese válečkem, nikoliv štětcem, barvu. V domácích podmínkách zkusíme i temperu. Na povrch destičky s barvou položíme papír. Vložíme do lisu mezi dva válce a projedeme. Pokud nemáte lis „po ruce“, použijte polévkovou lžici (její vypouklou částí, bříškem, po desce s papírem kroužíme, aby se barva otiskla úplně všude).
4. Hotovo. Papír sejmeme a otisk linorytu - grafika - je na světě. Máme-li papírů více, můžeme vytisknout z jedné matrice děl, kolik chceme - vhodné jako přáníčka, PF-ky, ex-libris, aj.

Výsledné práce našich mladších žáků najdete na zdi pod skly v 1. patře školy před učebnou výtvarného oboru. Tiskli jsme černou barvou na bílý papír a dílka ještě následně vybarvili pastelkami. Máte-li chuť, ale nemáte lino, zajděte do výtvarky, kousek vám dáme, rydlo půjčíme a dílko vytiskneme!

Do šatny

Soutěž: Doplňte text do bublin – vymyslete vtipný dialog mezi kontejnery na obrázcích. Podepsané nápady vhažujte do poštovní schránky v přízemí školy, vedle učebny LDO do 20. listopadu. Těšíme se na vaši originalitu! Pište! Na vítěze čeká v redakci odměna!

Výklad snu: Ve snu odpadky viděti je pro vás dobré znamení, získáte majetek. Zdá-li se vám o smetí, je čas na duševní hygienu, a jestli jste ve snu viděli splašky, řeknete někomu nepřijemnou pravdu.

K Novákům přijde podomní prodavač vysavačů. Na zem vysype spoustu odpadků a povídá:
„Všechno, co tenhle vysavač nevysaje, sním!“
„Hm“, zabručí pan Novák, „tak to přeji dobrou chuť, od všerejška nejde proud.“

Zajíc: „Ahoj hade, chci se ti omluvit.“
Had: „Za co?“
Zajíc: „Že jsem se ti smál, že nemáš nohy.“
Had: „To je zase nějaký vtípek, že jo?“
Zajíc: „Ne, fakt ne. Je mi to líto, opravdu!“
Had: „Dobře, omluvu přijímám.“
Zajíc: „Tak, ruku na to!“

„Slyšela jsem, že váš syn studuje na univerzitě. Co z něj bude, až skončí?“
„Obávám se, že duchodce.“

„Tak si představ, ve vlaku se na mě koukal průvodčí pořád tak divně, jako bych neměl lístek.“
„A co ty na to?“
„No, já se na něj díval tak, jako bych ho měl!“

„Proč jsi přišel pozdě na vyučování?“
„Zaspal jsem.“
„To chceš tvrdit, že spíš i doma?“

Stojí takhle dva kosmonauti na Marsu a koukají střídavě na sebe, na Zemi, na raketu, na Zemi, na sebe, na raketu... až jeden povídá: „No na mě nekoukej, já tam ty klíčky nezabouchnul!“

Pan učitel zadává slohovou úlohu na téma: Co bych dělal, kdybych byl majitel velké firmy.
Všichni se pustí do práce, jen Pepíček nic.
„Proč nepíšeš?“
„Čekám na sekretářku!“

Na břehu ostrova stojí zarostlý fousatý muž a mává rukama na loď, která se plaví okolo.
„Kdo je to?“ ptá se jeden pasažér kapitána.
„Nevím, ale vždycky se takhle raduje, když plujeme kolem.“

Nikdo není na tomto světě zbytečný. I ten největší blbec může sloužit jako špatný příklad.

„Pepičku, skloňuj slovo chléb!“
„Kdo, co? Chléb. S kým, čím? Se salámem. Komu, čemu? Mně!“

Ptá se otec na třídní schůzce:
„Je to pravda, že náš syn mívá originální nápady?“
„Ano, zejména v pravopise!“

Malého Pepíka poslali s balíkem na poštu. Slečna u okénka se podívala na průvodku vyplněnou tužkou: „Perem!“
Pepík se s balíkem vrátil domů a povídá:
„Dnes balíky neberou, perou!“

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail : info@zus-jaromer.cz , www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 2. listopadu 2015 s návodem, jak a proč po sobě třídit odpadky

redakční rada: TzjvvK (Monika Němečková), Ga (Kateřina Prášilová), BobuLe (Lenka Jechová), k-Ája (Karolína Novotná), Pěš (Petra Březinová), čaBMa (Barbora Maksymovová), Ančiii (Anna Vitvarová), Maro (Martin Karban), Bapu (Alžběta Skořepová, (h)RUŠ (Hana Hrušková)
korektury, grafická úprava: Jé (Jarka Holasová)